

"SİYON ÖNDERLERİNİN PROTOKOLLERİ" DÜZMECE BİR KİTAP ÖRNEĞİ

RİFAT N. BALI

Antisemit edebiyatın bir "en çok satan" kitabı olan "Siyon Önderlerinin Protokolleri" Yahudi kesimlerin yayımlanında sürekli karşınıza çıkan bir demirbaş "kaynak" kitaptır. "Siyon Önderlerinin Protokolleri"nin Yahudi bilgelerince yapılan Kahal¹ toplantı tutanakları olduğu ve Yahudi bilgelerinin verdikleri talimatlar çerçevesinde Yahudi'nin "Dünya Hâkimiyeti"ne ulaşabilmesi için kullandığı bir "elkitabı" niteliği taşıdığı antisemit çevrelerce iddia edilir.

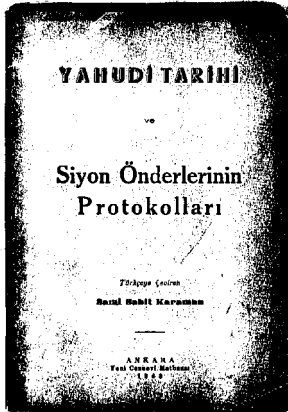
Antisemit edebiyatın "best seller"i olan bu kitap dünyanın tüm dillerine çevrilip yayımlanmış olup, Türkiye de kendine düşen payı maalesef fazlası ile almıştır.

Bu makalede bu yapıtın bir tarihçesini bu konuda son yıllarda çıkan en yetkin eleştirel incelemelerde birini² esas alarak inceleyeceğim, ve Türkiye'de yayımlanmış nüshaların bir bibliyografyasını vermeyi deneyeceğim.

a) Protokoller'in özetlenmiş ilk örneği Rusya'da 26 Ağustos-7 Eylül 1903 tarihleri arasında *Znamta* (Bayrak) gazetesinde tefrika edildi. Bu gazete profesyonel bir antisemit olan P.A. Krüşevan tarafından yönetiliyordu. Aynı metin bir kez daha 1905 yılında Sen Petersburg'da imzasız bir broşür halinde "Belalarımızın Kaynağı" adı altında yayımlandı. Serge Aleksandroviç Nilus'un ilk kez 1901 yılında yayımladığı, ancak içinde "Protokoller" in yer almadığı, sonra 1905 yılında gözden geçirilmiş ve genişletilmiş ikinci baskısını yayımladığı "Velikoie ve Malom i Antikhrist, bak Blizkaya Po-

liticheskaya Vozmozhnost; Zapiski Pravoslavnago" (Büyük içinde küçük, hemen uygulanabilecek siyaset olarak Decca)³ Bir Ortodoksun yazılan) kitabı, Protokoller'i dünyaya resmen tanıtan kitaptır. 1905 baskısında yer alan 24 "seans" veya "tutanak" "Protokoller" in ilk ve tam metni olup, bu baskı Protokoller'in doğuş tarihi sayılmaktadır. Nilus'un iddiası, kitabın temel aldığı Fransız dilinde yazılmış el yazmasının özgün ve gerçek olması idi. Değişik renkte mürekkeplerin kullanılmış olması, ve yazmadaki yazı şeklinin değişik el yazılarını içermekte olmasına getirilen açıklama ise, Protokoller'i ele alan yazmanların bunları nöbetleşe ve değişik tarihlerde yazmış oldukları idi. Bunlar Nilus'a göre Kahal toplantılarının tutanakları idi. Nilus'un beyanına göre, bu el yazması o tarihte Rusya'nın Fransa'daki siyasi polis şefi olan General Ratçovski tarafından Nilus'un arkadaşı Bayan "K"ya verilmişti. Bu el yazmasının Nilus'a aktarılması ise şu koşullar altında olmuştur:

Bir Tanrıtanımay olan Nilus 1900 yılında Rusya'ya Tanrı inancına tekrar dönmüş olarak döndü ve manastırdan manastıra seyahat etmeye başladı. Bu süre zarfında "Bir Ortodoks'un notları veya Büyük içinde Küçük" kitabını yazdı.⁴ Bu küçük kitap Tanrıtanımay bir yazmanın tekrar inanca kavuşmasını ve mistik rönesansını anlatmakta olup, basında otumlu eleştiriler aldı ve yankılan Büyük Düşes Elisabeth Feodorovna'ya kadar ulaştı. Nilus, Çar'ın çevresindeki maiyetten Helena Aleksandrovna Ozerova ile de 1901 yılında ta-

naştı. Feodorovna, Çar II. Nikola'yı çevreleyen mistik sentenseverler ile hep savaşıyor, ve Çar'ın günah çıkarttığı özel rahibini de sevmiyordu. Feodorovna, Nilus'un Rus ve mistik bir Ortodoks olan Çar'ın üzerinde olumlu bir etkisi olacağını sanıyordu. Feodorovna Nilus'un Ozerova ile evlenmesini ve de rahip olup, Çar'ın günah çıkarttığı özel rahibi konumuna gelmesini istiyordu. Nilus Paris'i terk ettiğünde genide yakın dostu bayan K'yı bırakmıştı. Bayan K. tüm servetini yitirmiş ve Nilus'un ayrılığında dolayı da manen çökmüş olduğundan mistik konulara ve çevrelere ilgi göstermeye başlamıştı. Bu çevrelerde Ratçovski'ye rastladı. Ondan Protokoller'in el yazmasını aldı ve Nilus'a yolladı. Belki Ratçovski Nilus'a öngörülerini görev hakkında duyurmuş ve bu müstakbel gözde kişinin nezdinde iyi görünmek istiyordu.

Nilus'un ve Protokoller'i benimseyen çevrelerin iddialarını Alexandre du Chayle tanıklığı ile sarstı. Fransız uyruklu ve emekli bir Don Kazakları subayı olan Alexandre du Chayle, 1909 yılında tanınan Rus Kilisesi'nin iç yaşamını incelemek için gittiği Optina Pustin Manastırı'nda geçirdi. 1910'da Sen Petersburg İlahiyat Akademisi'ne girip burada dört yıl boyunca öğrenim gördü. 1911'den itibaren kendisini orduya görmekteyiz. Alexandre du Chayle'nin 14 Mayıs 1921 tarihli *La Tribune future* gazetesinde çıkan tanıklık beyanı şöyledir:

Chayle 1909 Ocak ayının sonuna doğru dini araştırmalar yapma amacı ile ünlü Optina Pustin Manastırı'nın yakınlıklarına yerleşmişti. Manastır'ın bir din mensubu Chayle'yi yine Manastır'ın civarında yaşayan ve dini bir yazar olan S.A. Nilus ile tanıştırdı. Nilus eşi ve eski sevgilisi Bayan K. ile birlikte yaşıyordu. Chayle bu el yazmasını Nilus'un evinde incelemiş ve metnin bazı tuhaf yerlerini gözüne çarpmıştı. Yazım hataları ve özellikle Fransız diline uygun olmayan cümleler bu el yazmasının bir yabancı tarafından kaleme alındığına işaret ediyordu.

Protokoller'i "piyasaya süren" yazı ise, Londra'da yayımlanan *Times* gazetesinin 8 Mayıs 1920 tarihli nüshasından yer alan makale idi. Burada Protokoller'in İngilizce çevirisine atf yapılarak ".... şimdiye kadar hiçbir ırk ve din bundan daha karanlı bir komplo iddiası ile karşı karşıya gelmedi" deniliyordu.⁵

Times'ın bu yazısı ile "Yahudi tehlikesi" teması ve daha doğrusu "Yahudi'nin Cihan Hâkimiyeti" kurmaya yönelik komplo iddiası tartışılabilir, yani kabul edilebilir, belki de saygın bir konuma geliyordu. Bu makale ile "Protokoller" tescilli anti-semitlere has çevreden çıkmış geniş halk kitlelerine ulaşılabiliyor ve geleceğin "best seller"i olma yoluna giriyordu. "Protokoller" in Fransızca çevirisini yapan Roger Lambelin de çevirisine eklediği girişte belirttiği gibi, bu tür bir kültürel kabul edilebilirlik konumunu gayet iyi algılayabilmişti:

"Pekâlâ denilebilir ki, bu kadar belirliler ve bunca oluşlara başgösteren Yahudi tehlikesi, 1906 Ağustosunda British Museum kütphanesince tes-

cil edilen ve 'Le grand dans le petit, et l'Antichrist comme une possibilité politique' adını taşıyan Rusça bir kitabın bir forması meydana çıkıncaya kadar gizli kaldı *Times* muharrirlerinden biri buna bir makale tahsis etmiş ve oldukça geniş malûmat vermiş olmasaydı, kitap daha uzun zamanlar İngiltere'de meçhul kalacaktı."⁶

Times'ın o dönemdeki İstanbul muhabiri Philip Graves ise, bu yazım çıkmasından bir yıl sonra "Protokoller" metninin bir intihal olduğunu kanıtıyordu. *Times*'da 16-17-18 Ağustos 1921 tarihlerinde yayımlanan yazılarında Graves sunları öyküliyordu:

İstanbul'da muhabir sıfatı ile bulunduğu tarihlerde bir gün bir Rus vatandaşı olan Bay "X" kendisini ziyaret etmiş. Bay "X" bir süre evvel İstanbul'da bulunan bir eski Okhrana (Rus Gizli Polisi) mensubu bir Rus müfettişinden bir parti eski kitap almıştı. Onların arasında 1860 yılından Cenevre'de yayımlanmış ilk sahifesi eksik bir kitap vardı. Bay "X" ilk bakışta bu kitabın kullanılıp intihal ile "Protokoller" haline dönüştüğüne kani oldu.

Times, İstanbul muhabirinin ipuçlarına dayanarak British Museum'da bu kitabın ikinci basımının bir nüshasını buldu. 2. baskısı 1864 yılında Brüksel'de yapılmış bu kitap, "Dialogue aux Enfers entre Machiavel et Montesquieu ou la Politique de Machiavel au XIXe siècle" olup yazarın Avukat Maurice Joly idi. Bu "Dialogue" kitabı III. Napolyon'un siyasi rejimine karşı bir belge idi ve Yahudilikle hiçbir ilgisi yoktu. Ancak bu "Dialogue" kitabı "Protokoller" ile karşılaştırıldığında Protokoller'in bu belgenin çok geniş bir intihali olduğu görülmüştü. "Dialogue"nın hangi yoldan Rusya'ya girmiş olabileceği sorusuna *Times*'ın muhabiri, Aleksis Nikolayevič Sukotin'in rolüne dikkati çekecek cevaplıyordu. Nilus, kitaplarının birinin önsözünde, yazmanın Paris'ten A.N. Sukotin tarafından gönderildiğini yazmıştı.

Graves kendisi tarafından İstanbul'da incelenen "Dialogue"nın cildinde A.S. rümuzu olduğunu da belirtmişti. *Times*'a göre Sukotin'e bu kitap Ratçovski tarafından sahte el yazması ile birlikte Paris'te verilmişti. Bütün bu olguları özetleyerek, *Times*'ın sonucu vardiği:

1) "Protokoller", Cenevre basımı "Dialogue"ların bir intihaliidir.

2) "Protokoller" Rusya'da Saray çevresindeki tepki grupları tarafından, Çar'a baskı yapmak, ve liberalere karşı mücadele etmek için hazırlanmıştır.

3) İntihal acele ve diktatörlük yapılmıştır.

4) "Protokoller" in bir bölümü, "Dialogues" kitabına ait olmayıp herhalde Rus gizli polisince eklenmiştir.

Bütün bunlara karşılık olarak Protokoller'in özgün olduklarını iddia edenlere göre, bu belge Yahudilerin "Cihan Hâkimiyeti" kurmak için alınan kararların bir listesi olup, zaman içinde gelişen siyasi olayların da bu Protokoller'de yazılanlar doğrultusunda olması Protokoller'in özgün olmalarını kanıtıyordu.

Yahudi karşıtı olanlar daha da ileri giderek Protokoller'in düzmece olup olmasının önemli olmadığını, zira düzmece olsa bile bir şey değişmeyeceğini, çünkü gelişen siyasi ve iktisadi olayların düzmece oldukları iddia edilen Protokoller'de öngörülen gelişmeleri teyit ettiğini belirtiyorlardı. Prof. Hikmet Tanyu'nun bilimsel olma iddiası altında yayımladığı ancak tarihi Yahudi karşıtı bir görüşle irdeleyen kitabında kendisi bu tezi öne sürmektedir: "Siyonistler, Yahudiler bunu telaş ve öfke ile reddetmek istiyorlar. Fakat dünyada vukubulan olaylar bu tesbit edilen esaslara uymamaktadır. Hatta Osmanlı Devleti ve bunu takiben Türkiye Cumhuriyeti için de oynanan olaylar ve oyunlar uygunluk göstermektedir."⁷

Protokoller'in düzmece olduklarına ait Yahudi karşıtı görüş ve iddialarını, bir yerde, bu belgenin gerçekliğinin bir kanıt olduğunu ifade eden ve basit olanından başlayıp karmaşık olanına da içine alan iddiaları şöyle özetlenebilir:

1) Protokoller'in toplatılması, imha ettirilmesi veya "düzmece" olduğu iddiaları, özgün olduklarının veya Yahudilerin gözüde makullerinin bilmemeleri gereken sırlar olduğunu kanıtlarlar.

2) İntihal yapılan belgenin yazarı olan Maurice Joly'nin Yahudi olup Moses Joel adı altında şöhret olmuş olması.⁸

3) Protokoller'e sinmiş olan "Yahudi düşüncesi" bunların özgün olmasının kanıtıdır. İsrail devletinin kuruluşunun, Yahudiğin dünya üzerinde hâkimiyet kurmada bir hak olarak yorumlanması ve Talmud edebiyatında da bunu "itiraf" ve teyid eden veya kanıtlayan metinlerin artırılması.⁹

4) Belgenin olabilececek olayları öngözümlene değeri ve gücü. Bu iddia aslında tarihsel gelişimin sadece "Protokoller"deki plana uygun olarak yorumlanması anlamına gelir. Tanyu da kitabında buna değinmektedir. "Burada zikredilen birçok noktanın açılan tarih sahnesinde benzer ortak noktaları ortaya çıkmıştır"¹⁰

5) "Protokoller" üzerinde açılan tartışmada, özgün veya düzmece olduklarına dair kuşku bir tavır takınma ve bu şekilde intihal kanıtının verilmediği havasını yaratma.

6) Özgün olduklarına dair maddi kanıt olmamasının özgün olduklarının kanıtı olması. Zira gerçekten ciddi bir gizli örgütün geride maddi kanıt bırakmayacağı varsayımı.

İsviçre Yahudi Cemaati, 1934 yılında "Protokoller" in İsviçre'deki dağıtıcılarını mahkemeye vermiş ve bu yapılan düzmece olduğuna karar almıştı.

Protokoller'in düzmece olduklarına, ülkemizde bir dönemin polemikçi yazarı olan, Ş. Alpaslan Yasa da, Prof. Hikmet Tanyu'nun *Tarih Boyunca Türkler ve Yahudiler* eserini eleştirirken dikkati çekmiştir:

"S. 475 ile 552'de 'Siyon Hükümetinin Protokoller'i' namıyla meşhur kitabı bütünüyle ve aynen naklediliyor. Burada bu kitabın münakaşasını yapmak istemiyoruz; bu çok uzun bir mesele olurdu.

Lakin şu kadarını söyleyelim ki, böyle bir Yahudi planını düzmece olması ihtimali, sahil olmasa ihtimalinden daha çok kuvvetlidir. Yahudiyat, yani Yahudiliği tedkik ilmi, asla böyle şüpheli vesikalara istinad ettirilemez."¹¹

"S.202-204'te 'Siyon Hükümetinin Protokoller'i' hakkında verilen haberde onun kaynağı hakkındaki iddia, safsattır. Gerçekte 'Protokoller'in düzmece olma ihtimali sahil olma ihtimalinden daha fazladır. Fakat Yahudilerin bu 'vesika'yı çürütmek üzere kaleme aldıkları ne kadar 'tedkik' okuduysak, hep birer yanıltmaca örneği olduklarını ve karşı koyanları haklı çıkaran bir tavır içinde bulduklarını müşahade ettik. Bu hususta, azcileri, 'Protokoller'de Yahudiler hakkındaki kaydedilen birçok hususun doğru olması, halbuki Yahudi müelliflerin de bilhassa bunları çürütmeye çalışmalarından ileri gelmektedir; böylece 'Protokoller'in düzmece olduğuna dair unumı iddialarını da gözden düşürmüş olmaktadır.'¹²

Konunun geçmişinin anlaşılabilmesi için verdiğim bu kısa açıklamaдан sonra, Protokoller'in Türkiye'de yayımlanmış nüshalarını incelemek istiyorum.

Türkiye'de yayımlanmış "Protokoller" in bazı özgün nüshalarına dikkati çekmek gerekir:

a) Yayımlanan ilk çeviri nüsha Sami Sabit Karaman'ın çevirisi olan *Yahudi Tarihi ve Siyon Önderlerinin Protokoller'i* dir. Kitap 1943 yılında Roger Lambelin'in Rusça'dan Fransızca'ya çevrilmiş nüshası esas alınarak Fransızca'dan Türkçe'ye çevrilmiştir.

Samî Sabit Karaman Tümgeneral rütbesiyle emekli olmuş bir subay olup Alman ordularında eğitim gördü. *Büyük Larousse*, "mesleği ile ilgili anıları içeren yapıtlar yazdı" demekdeyse de, "Protokoller" in hangi tür bir mesleki alı örneğine girdiği ayrıca tartışma konusudur! Kitabın özgün yazarı olan ilk sözünden anlaşıldığı gibi, kitap 1941 yılında hazırlanmıştır ve "ilk söz" bize Sami Sabit Karaman'ın bilinçaltısındaki düşünceleri hakkında fikir vermektedir:

"Cihan kasaasının anahtar taşları bu durum karşısında acaba ne kumpaslar kurmuşlardır... 1937'de, Bale'de akdettikleri Yahudi kongresinde Almanlara boykot ilân etmiş olduklarını gazetelerde okumuştuk. Bu kararın Almanya'nın ekonomisinde ne gibi değişiklikler husule getirebileceği görülmeyen, hatta kestirilmeden harp patlaması ve şimdi bütün Avrupa Alman tahakkümüne girmiş bulunuyor. Bugün artık Avrupa'da Yahudi finandığı dönmesine imkân kalmamış gibidir... 1926 tarihinde, bütün Prusya'da 403.969 Yahudi tescil ve bu miktarın 172.672'sinin Berlin'de bulundukları tesbit edilmiştir. Bu rakamları öğrendikten sonra Yahudilerin Berlin'in fikir alanında tuttukları yüzdelere bakalım:

"Hekim %48, Profesör 43, Birinci sınıf doktor 68, Hastane Müdürü 46, Dişçi 38, Kimyager 32, Avukat 56, Tiyatro Rejisoru 80, Ordinaryüs Profe-

sör 44, Tıp Fakültelerinde Muallim 50; Felsefe Fakültelerinde 25.

"Berlin'in 3,5 milyon nüfusu içinde ancak 172 bin küsür Yahudinin bu nisbeti elde etmesi neyle taval, tefsir edilebilir?"¹³

b) Sami Sabit Karaman çevirisine Will Durant'ın *Histoire de la Civilisation* yazıtının (Yahudi Tarihi) bölümünü de eklemekte ve böylece "Protokoller"e biraz daha bilimsel bir kimlik kazandırmaktadır.

c) 1992 İnkülab yayımlarından çıkan yeni bir baskıda "Siyonist Liderlerin Protokolleri" olarak yazılmış kitabın arka kapakındaki takdimde "Siyonist Kongreleri konuşma zabıtları, gizli veya açık, muhtelif vesilelerle yayımlanmıştır. Bu kitabın ikinci bölümünü teşkil eden 'Protokoller' de bu zabıtlardandır" denilip, düzmece belgeye daha da çarpıtılmaktadır.

d) Yayınevleri kitabın başına koydukları takdim yazılarındaki açıklamaları ile Protokoller'in özgünlüğünü "teyit" etmektedirler.

e) Milliyetçi/Ülkücü bir yazar olan Kemal Yaman, "Millet düşmanları'nı "belgelerken", Yahudiler için "Protokoller'i, Komünistler için "TKP ve Birleşik Cephe Programı'nı, Hıristiyanlık için de "Fener Patrikhanesi'ni belgelemekte, böylece "düşman"ları paylarına düşen belgeyi kendi aralarında paylaşmaktadırlar!

Türkiye'de yayımlanmış Protokoller'in bir bibliyografyasını aşağıda sunuyorum:

- 1) 1943 Samit Sabit Karaman, *Yahudi Tarihi ve Siyon Önderlerinin Protokolleri*, Yeni Cezaevi Matbaası, Ankara
- 2) 1943 Henri Ford, *Beynelmül'el Yahudi*, Muallim Fuat Gücüyener Anadolu Türk Kitap Deposu, s.92-99 Protokoller'i kapsar
- 3) Derleme tarihi 1950 Cevat Rifat Atilhan, *İslâmı Saran Tehlike ve Siyonizm*, s.83-99 Protokoller'i kapsar
- 4) 1955 Cevat Rifat Atilhan, *Gizli Devlet ve Fesat Programı*, s.33-81 Protokoller'i kapsar
- 5) 1955 Cevat Rifat Atilhan, *İslâmı Saran Tehlike Siyonizm ve Protokoller*, s. 207-253 Protokoller'i kapsar
- 6) 1957 Cevat Rifat Atilhan, *Gizli Devlet ve Fesat Programı* (2.bas.), s.38-84 Protokoller'i kapsar
- 7) 1961 Salih Özcan, *Siyonizmin Gayeleri*, Hilâl Yayınları, s. 65-67 Protokoller'i kapsar
- 8) 1961 Henri Ford, *Beynelmül'el Yahudi*, Serdengeçti Neşriyat s.68-73 Protokoller'i kapsar
- 9) 1963 Ziya Uygur, *Tevrat'a Göre Siyonizm'in Ana Prensipleri ve Protokoller*, Bilgi Yayınları s. 143-247 Protokoller'i kapsar
- 10) 1964 Cevat Rifat Atilhan, *Gizli Devlet ve Fesat Programı* (3.bs.) s.38-80 Protokoller'i kapsar
- 11) 1965 Hasan K.Üçışık, *İslâm Dünyanın ve Müslümanların amanstız düşmanları Türkiye'de gizli devletler*. 1- Komünizm 2- Sosyalizm 3- Siyonizm 4- Masonluk 5- Hıristiyanlık, Kurtuluş Ça-

releri ve zaferler müjdeleri Din İlim ve Ahlak Neşriyatı, s. 17-19 Protokoller'i kapsar.

- 12) 1968 İsmail Hakkı Yalancıoğlu, *Üç Bıyık Tehlike Siyonizm-Komünizm-Farmasonluk* s. 11-15 Protokoller'i kapsar
- 13) 1968 Cevat Rifat Atilhan, *Gizli Devlet ve Fesat Programı* (4.bs.) s.54-105 Protokoller'i kapsar
- 14) 1968 Ziya Uygur, *İnkülablar İhtilaller ve Siyonizm* (iç kapak "Tarih boyunca inkülablar ihtilaller ve Tevrat'a göre Siyonizm'in ana Prensipleri, gayeleri, Protokoller") Uçdal Neşriyat, s. 481-597 Protokoller'i kapsar
- 15) 1968 Şahap Tan, *Yahudileri Tanıyalım* Tokar Yayınları, s. 56-57 Protokoller'i kapsar
- 16) 1971 Kemal Yaman, *Millet Düşmanlarının İbaret Planları (Belgeler)* Otağ Yayınları, s.1-167 Protokoller'i kapsar
- 17) 1971 Louis Marschalko, *Cıhanı Yutmaya Hazırlanan Sinsi Canavar*, Yahudi Sebil Yayınları, s.252-270 Protokoller'i kapsar
- 18) 1972 Cevat Rifat Atilhan, *Gizli Devlet ve Fesat Programı* (5.bs.) s.14-18 ve 53-105 Protokoller'i kapsar
- 19) 1974 Roger Lambelin'in Fransızca çevirisinden Türkçe'ye çeviri *Enternasyonal Katiga ve Kızıl Yahudi Kadro* İlyay Yayınları, s.1-153 Protokoller'i kapsar
- 20) 1974 Henry Ford, *Beynelmül'el Yahudi* Otağ Yayınları s.79-104 Protokoller'i kapsar
- 21) 1975 General Netchelodon, Rus İhtilali ve Yahudiler, Sebil Yayınları s. 145-228 Protokoller'i kapsar
- 22) 1975 Kemal Yaman, *Millet Düşmanlarının İbaret Planları (Belgeler)* Otağ Yayınları s. 1-198 arası Protokoller'i kapsar
- 23) 1976 Victor Marsden'in İngilizce çevirisinden Türkçe'ye çeviri *Dünya Hükümeti Yolu İle Dünya Hâkimiyeti Kurmak İçin Siyon Liderlerinin Protokolleri* Ser-Da
- 24) 1976 Muhammed Halifa Al-Tunisi, *Al Hatar al-Yahudi Brutuklat, Hukuma Sahyün* Türkiye Mathaaclık, Arapça baskının tıpkı basımı
- 25) Derleme tarihi 1976, Ziya Uygur, *Tarih Boyunca Devrimler İhtilaller ve Siyonizm* (iç kapak "Tarih boyunca inkülablar ihtilaller ve Tevrat'a göre Siyonizm'in ana prensipleri, gayeleri, Protokoller") İlyay Yayınları, s. 497-613 Protokoller'i kapsar
- 26) 1976-77 Prof. Dr. Hikmet Tanyu, *Tarih Boyunca Türkler ve Yahudiler*, Yağmur Yayınları, s. 475-556 Protokoller'i kapsar
- 27) 1978 Victor Marsden'in İngilizce çevirisinden Türkçe'ye çeviri, *Dünya Hükümeti Yolu İle Dünya Hâkimiyeti* (2.bs.) Ser-Da
- 28) 1978 Kemal Yaman, *Millet Düşmanlarının İbaret Planları* (Belgeler) (3.bs.) Otağ Yayınları S. 73-182 Protokoller'i kapsar
- 29) 1978 Cemal Anadol, *Siyonizmin Oyunları* (Ya-

budunun Cihan Hâkimiyeti Ülküsü) Milli Kültür Yayınları s. 163-167 Protokoller'i kapsar

- 30) 1978 Prof. Dr. Ahmet Çelebi, *Mukayeseli Dinler Açısından Yahudilik* Kalem Yayınevi s. 287-305 Protokoller'i kapsar
- 31) 1979 Prof. Dr. Hikmet Tanyu, *Tarih Boyunca Türkler ve Yahudiler* (2.bs.) Bilge Yayınevi s. 468-523 Protokoller'i kapsar
- 32) 1985 Cihan Yamakoglu, [C.1] *Devlet Olmak İçin, C.2 - Türkiye'nin İnsan Yapısı* (2.bs.) s. 69-77 Protokoller'i kapsar
- 33) 1986 Ali Uğur, *Dünya Siyonist Kongreleri ve Türkiye Ocak Yayınları* s. 9-15 Protokoller'i kapsar
- 34) Cemal Anadol, *Siyonizmin Oyunları Yahudinin Cihan Hâkimiyeti Ülküsü*, Sahaflar Kitap Sarayı s. 195-199 Protokoller'i kapsar
- 35) 1988 500. Yıl Kutlamaları Vesilesiyle Yahudiliğin İçini, *Allah'ın Lânetlileri* (7.bs.) Zafer İlim Araştırma Dergisi s. 24-25 Protokoller'i kapsar
- 36) 1991 Mustafa Müftüoğlu, *Yalan Söyleyen Tarih Utansın!* Cilt 7 Çile Yayınları s. 113-115 Yahudi'nin Melânet Programı
- 37) 1992 *Yahudi Tarihi ve Siyonist Liderlerin Protokolleri*, İnkilâp Yayınları
- 38) Tarihsiz tahminen 1992, *Siyon Liderlerinin Protokolleri*, Kamer Yayınları
- 39) Tarihsiz tahminen 1992, *Henri Ford Beynelmîl Yahudi*, Kamer Neşriyat s.56-60 Protokoller'i kapsar
- 40) 1992 O.Gazi Asiroğlu, *Gayri Resmî Tarih* (Genişletilmiş 2.Baskı) Burak Yayınevi s. 20-21 Protokoller'in kapsar
- 41) 1992 Mustafa Akgün, *Yahudinin Tabii Kılıcı* s. 242-245 Protokoller'i kapsar
- 42) 1993 Louis Marschalko, *Yahudi Sebil* yayınları s. 251-269 Protokoller'i kapsar
- 43) 1994 Adil Gökburun, *Şeytanca Protokoller*, Nizam Yayınevi s. 217-327 Protokoller'i kapsar
- 44) Tarihsiz *Siyon Liderlerinin Protokolleri*, Devlet Yayınları
- 45) Tarihsiz Fuad Abdurrahman Er-Rifai, *Yahudiliğin Gerçek Yüzü*, Hak Yayınları s. 23-46 Protokoller'i kapsar

Yaklaşık yarım yüzyıllık bir dönem zarfında Protokoller Türkiye'de 45 kere basılmış olup, bunların on yıllık dönemlere göre dağılımı şöyledir:

Tarihsiz	1940-1950	1951-1960		
2	3	3		
1961-1970	1971-1980	1981-1990	1990-1994	
9	17	5	8	

Protokoller'in basıldığı zaman dönemi ile, Türkiye'nin aynı dönemde içinde bulunduğu siyasal ortam ve radikal akımların birbirleri ile olan ilintisi ni de görmemek mümkün değildir. İlk nüsha 1943

yılında Türkiye'nin Nazi Almanyası'nın yoğun etkisi altında olduğu ve ayırmacı bir nitelik taşıyan Varlık Vergisi'nin yasa haline geldiği bir ortamda yayımlanmıştır. En çok basımın yapıldığı 1971-1980 dönemi ise bir yerde Türkiye'nin en çok çalkantılı ve gerek sağ ve gerekse sol kesimlerde radikal akımların egemen olduğu bir dönemdir. Bu dönemde sağ kesimde Milliyetçi/Ülkücü hareket ağır basmakta olup, "Protokoller" bu görüşün hemen benimsediği bir elkitabı olmuştur. Bu dönemde yayımlanmış 16 nüshadan 6'sı Milliyetçi/Ülkücü görüşe mensub yayınevlere aittir. (Otağ-Yağmur-Milli Kültür).

1991-1994 arasında 8 kez basımının yapılması da İslamcı akımın son yıllardaki yükselişinin bir yansıması olarak yorumlanmak istenebilir. Ancak bence burada sadece bu neden üzerinde durmak yanlış olup, doğru varsayım, bu basımların 1989 yılından itibaren kamuoyu gözünde Yahudi cemaatinin gayri resmî temsil organı haline gelmiş olan 500.Yıl Vakfı'nın 1991-1992 yıllarındaki etkinliklerinin bir sonucu olarak "Yahudi'nin Türkiye'nin kamuoyunda ve basımında sürekli gündemde olmasına karşı gelişen bir tepkinin sonucu olmasıdır. Bunun belirgin bir örneği, yukarıdaki bibliyografyanın 35'inci sırasında yer alan ve Protokoller'in de yer aldığı yayının başlığını "500. Yıl kutlamaları vesilesiyle" diye başlamasıdır. Bu varsayımı destekleyici mahiyette ayrı bir kanıt da 1991-1994 döneminde 8 kez baskı yapılmış olan Protokoller'in 5'inin 1992 yılında (500. Yıl kutlamalarının doruk yılı) basılmış olmasıdır.¹⁴

Ancak 1943-1994 dönemine genel olarak baktığımızda, 45 nüshanın çok büyük bir çoğunluğunun Milliyetçi/Mukaddesatçı/İslamcı bir kesim tarafından yayımlandığı da görülmektedir.

Protokoller'in bu kadar kez basılmış olmasına rağmen düzmece olduklarına dair tek cevabî eserin, Protokoller'in ilk yayın tarihinden beş yıl sonra Avram Galanti tarafından yayımlanmış olması¹⁵ ve o tarihten sonra da Protokoller'in 44 kez daha basılmış olmalarına rağmen hiçbir şekilde düzmece olduklarına dair bir yanıt verme amacı ile bir yayında bulunulmaması, ya itham edilen tarafın Türkiye'de görünen temsilcileri olan Türkiye Yahudi Cemaati'nin "Protokoller'in bu kadar nüsha yayımlandığından haberdar olmaması, veya aynı cemaatin haberdar olmuş olsa bile, kamuoyunda bu tür bir antisemitik polemik konusulla gündeme gelmeye ve tartışmalara girmeme kaygısının ağır bastığı bir tavır olarak yorumlamak gerekir kanısındayım.

Ancak bu bihaber ve/veya suskun/çekimser tavır bu tür bir yayının sürecini beslediğini ve körüklediğini de söylemek herhalde yanlış olmaz. Türkiye'nin içinde bulunduğu yanlış haber verme, haberi/bilgiyi tahriif etme ve/veya yanlış yönlendirme unsurlarının egemen olduğu bir yayın ortamında suskun kalma, sadece iddia sahiplerinin idkialarının sağlanmasına yol açmakta ve Milliyetçi/İs-

lâmcı/Muhafazakâr kesimde bu belgenin özgünlüğünün tartışılmasını söz konusu dahi olmadığını, itham edilen kesimin suskunluğunun belgenin gerçek olduğu varsayımını ve geçerliliğini bir yerde gayri resmî olarak "teyit" ettiğiine ihtenlikle inanıldığını sandığım bir ortamı yaratmaktadır. Bu tür bir tartışma/yanıt verme ortamından kaçınılmasının doğal bir sonucu olarak Protokoller'de yer alan "düşüncelerin" bir türüvi/sonucu olan "Yahudi'nin Cihan Hâkimiyeti" basmakalıp yargısı/inancı nihayet Millî Eğitim Bakanlığı'nca İmam Hatip Liseleri'ne tavsiye edilmiş bir *Dinler Tarihi* ders kitabına da girmiştir:

"Görülüyor ki, dava aynıdır. Eski Ahid, Arz-ı Mevud ve Mukaddes topraklar, İsrail Devleti, Yahudi Milleti, toprak ilhakı ve Talmud emrine göre Müslümanların topyekûn imhası, nihayet cihan hâkimiyeti ve Siyonizmin Zaferi..."¹⁶

Aynı ders kitabının kaynakçasında da Sami Sabit Karaman'ın *Yahudi Tarihi ve Siyon Önderlerinin Protokolleri* de yer almıştır. Ancak yazar kitabın tam künyesini vermeyip sadece "Yahudi Tarihi" demekle yetinmiş ve kitap "bilimsel" bir havaya bürünmüştür! Yazar söz konusu ders kitabının "Yahudi milletinin rüyası" bölümünde Sami Sabit Karaman'ın çevirip yayımladığı ilk "Protokoller'deki önsözden alıntı yapıp¹⁷ Yahudi Soykırım'na kuşku du bakmakta ve Soykırım nedenlerinin "teşhisini doğru" bulmaktadır!

"Yahudilerin en kalabalık oldukları devlet Almanya idi: Alman Yahudileri bu ülkelerin kaderinde rol oynayabilecek bir faaliyet içindeydiler. 1926'da Berlin'de üç buçuk milyon Alman nüfusu içinde yüzyetmişbeşbin Yahudininin, yerleştikleri çok önemli yerler itibarıyla ulaştıkları oranlar, Hitler gibi Almanya'nın geleceği hususunda hesaplar yapanlar için dehşet verici idi. Yine Hitler'e göre: 'Yahudiler Dünyada ahlâksızlığın kaynağı ve insanlık âleminin tedavî edilmez cehaleti yarasıdır. Bu milletin bedeni ve ruhi pisliği, üstün ırk telâkkileri ile tezat halindedir...' Temerküz (toplama) kampları ve toplu imha hareketleri hatırlanınca, insanogluına reva görülen bu cinayet ve hakareti tasvip etmek çok zor. Teşhis doğru olabilir, ama netice tüyler ürperticidir.

"Bugün olduğu gibi dün de Yahudi kadimının abartıldığını söyleyenler yok değil. Altı milyon insanın imha edildiğini, o günkü nüfusa göre, doğrudan doğruya görüş ve iddiaları da mevcut. Burada önemli olan sayı değil elbet."¹⁸

Türkiye'de "Yahudi" ve "Siyonizm" kavramları irdelenmek istendiğinde, artık bunların "Protokoller" ve nitelik olarak o düzeyde yayın, düşünce ve bakış açıları ile incelenmeyip nesnel ve bilimsel kaynaklara dayanılarak araştırılması vazgeçilmez bir koşul haline gelmiştir.¹⁹ Bu sadece "Yahudi" kavramı için değil, ülkemizin tartışma ortamı düzeyi niteliğinin yükseltilmesi için tartışılacak, konuşulacak, yazılacak tüm konu ve kavramlar için de aynı önemde geçerlidir. ■

DİPNOTLAR

- 1- Ortçaçağda Yahudi cemaatlerine verilen ad.
- 2- *Les Protocoles des Sages de Sion*, C.1 ve II, Pierre André Taguieff, 1992, Berg International Éditions.
- 3- Antikrist, Aziz Yuhanna'nın mektuplarında sözü geçen sin-gesal kişi. İsmi'nin kayımet zamanında ikinci gelişinden önce ortaya çıkaraktır. (Tanrı'nın krallığına kurulmasına karşı ve Tanrı'ya düşman gücleri simgeler. Ama bunlar güleno sonu geldiğinde yenileceklerdir.) *Büyük Larousse* maddesi.
- 4- Bu ilk baskısı olup Protokolleri kapsamaz.
- 5- 'The Jewish Peril. A Distribution Pamphlet: A Call for Enquiry', *The Times*, 8 Mayıs 1920.
- 6- *Yahudi Tarihi ve Siyon Önderlerinin Protokolleri*, Yeni Cezzevi Matbaası, 1943, s.64.
- 7- *Türkler ve Yahudiler*, Yağmur Yayınları, 176, 1. Kitap, s. 476.
- 8- Bu iddia Cevat Rifat Atilhan tarafından da tekrarılanmıştır. Bkz. *İslâmın Sararı Tübüle ve Siyonizm*, Derleme Tarihi 1950, s.94. "Burada Morris Joly'nin Mozes Joel olduğu bildirilmiştir ki çok şayanı dikkattir."
- 9- Türkiye'de yayımlanan ve "Protokoller'i içeren eserler bu tür bu yönetime sonucu olarak Talmud'dan alıntılar ile doludurlar.
- 10- *Türkler ve Yahudiler*, Yağmur Yayınları 1976, 1. Kitap, s.556.
- 11- Yesevîzade, *Yahudilik ve Dönemler*, s.51.
- 12- Yesevîzade, *Yahudilik ve Dönemler*, s. 75-76. Bu eleştiri yazısı, ilk önce *Yeni Dava Gazetesi*'nde tefrika edilmiştir.
- 13- Sami Sabit Karaman, *Yahudi Tarihi ve Siyon Önderlerinin Protokolleri*, s.3-6.
- 14- 500. Yıl Vakfı'nın erkadüklerine karşı gelen tepkiler için başka bir örnek, bkz. *Diğınarı Acunaz*, M. Ertağrul Düzdağ, İz Yayınları, 1994, s. 163-136.
- 15- *Bi Uydurma Eser. I-Siyon önderlerinin Protokolleri, II-Beynelhâlf Yahudi-Tarihi, Siyasî, Tıvıkâfî Tıvık*, 1948.
- 16- Almet Kahraman, *Müşaheseli Dinler Tarihi* (6.bs.), Manifest Yayınları, 1993, IV. Bölüm "Yahudi milletinin rüyası" s.204. Bu kitabın ilk beş baskısında bu bölüm yoktur. Sadece 6. baskısını eldenmiştir.
- 17- "O tarihte yapılan şu istatistik, Yahudiler hakkında bazı zocü tedbirler almaya kâfi geliyorodu. Hekim 9648, Ord. Prof. 44, İlaııf Doktor 68, Hastahane Müdüü 46, Disci 38, Kanıyager 32, Avukat 56, Tiyatro Rejissöü 80, Tıp Fak. Hocası 50, Belalefci 25." Sami Sabit Karaman, s.6.
- 18- Almet Kahraman, *Dinler Tarihi*, 6.baskı, s. 201-202.
- 19- Son yıllarda İsrail/Filistin sorunuını irdelleyen ve İsrail yanlı olmayan nitelikli bazı yayınlarda Türkiye ve çevresinde de bu yönde sendirici bir gelişmedir. (Örneğin, Edward Said, *Filistin Sorunu* [Pınar Yayınevi], Noam Chomsky, *ABD, İsrail ve Filistinliler-Kader Uğreni* [İletişim Yayınları], Paul Findley, *ABD ve İsrail Lobisi* [Pınar Yayınevi]).